

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

મગન બિહારી લાલ

વિરુદ્ધ

પંજાબ રાજ્ય

ફેબ્રુઆરી ૧૫, ૧૯૭૭

[ન્યાયમૂર્તિઓ પી. એન. ભગવતી અને એસ. મુર્તઝા ફઝલ અલી]

પુરાવા-અભિપ્રાય પુરાવાનું મૂલ્ય-પુષ્ટિ વિના હસ્તલેખન નિષ્ણાતના અભિપ્રાય પુરાવાના આધારે દોષિત ઠેરવવો અસુરક્ષિત છે-પુરાવા અધિનિયમ (અધિનિયમ નંબર ૧/૧૮૭૨), કલમ ૪૫-પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવાનું સંભવિત મૂલ્ય.

મેસર્સ હિન્દુસ્તાન સ્ટીલ પ્લાન્ટ EXBNDM (બાંદા બુંડા, ભિલાઈ નજીક) દ્વારા વેગન નં. એસ. ઈ. કે. જી. ૪૮૭૫ને આગ્રા થઈને લુધિયાણા લઈ જવામાં આવ્યો હતો. કારણ કે તે આગ્રા પહોંચ્યું તે પહેલાં અમુક સમયે, વેગન

સાથે જોડાયેલ લેબલ કાં તો બદલવામાં આવ્યા હતા અથવા દૂર કરવામાં આવ્યા હતા અને વાહનના સારાંશ માર્ગદર્શનમાં એન્ટ્રી સાથે પણ ચેડા કરવામાં આવ્યા હતા અને EXLAR થી LDH માં બદલવામાં આવ્યું હતું જે સૂચવે છે કે વેગન લલિતપુરથી મોકલવામાં આવ્યું હતું અને તેનું ગંતવ્ય લુધિયાણા હતું. આગ્રાના રહેવાસી ઉમેદી લાલ નામના વ્યક્તિએ મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની નામની પેઢીનો સંપર્ક કર્યો હતો, જેનું પ્રતિનિધિત્વ તેના ભાગીદારો જોગિંદર લાલ અને રામનાથે બનાવટી રેલવે રસીદ . એક્સ ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ સાથે કર્યું હતું, બાન મોર રેલવે સ્ટેશન ખાતે જાળવવામાં આવેલી રેલવે રસીદ પુસ્તકમાંથી ચોરાયેલા ખાલી ફોર્મ પર લખાયેલ છે અને મેસર્સ હિન્દુસ્તાન સ્ટીલ કંપની લીમિટેડ દ્વારા બીકાનેર મોકલવામાં આવેલા ઉપરોક્ત માલ દ્વારા આવરી લેવામાં આવેલી લોખંડની શીટ્સ તેમને વેચવાની રજૂઆત કરી છે. . ઉમેદી લાલે મેસર્સ બંસીધર એન્ડ સન્સ લલિતપુર ના ભાગીદાર તરીકે પોતાનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું. કારણ કે નકલી આર. આર. (જાતે) હોવાથી લલિતપુરમાં માલ મોકલનારનું નામ એમ/એસ. બંસીધર એન્ડ સન્સ, લલિતપુર હતું. વાટાઘાટો પછી જ્યારે ભાગીદારોમાંથી એક, શ્રી જોગિંદર લાલે આર. આર. રજૂ કરી અને માલનો દાવો કર્યો, ત્યારે ફરજ પરના એક માલ કારકુન, તેજાસિંહ સોધીએ શંકા વ્યક્ત કરી અને આર. આર. ને ખામીયુક્ત ગણાવીને પરત કરી દીધું. ત્યારબાદ, ઉમેદી લાલની સાથે એક ધોવાના સાબુના વેપારી ભોજરામએ એક્સ ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦એ પોતે રજૂ કરી અને તે જ માલ કારકુન, તેજા સિંહ પાસેથી માલની

ડિલિવરી મેળવી હતી, જેમણે અગાઉ આર. આર. વિશે શંકાનું મનોરંજન કર્યું હતું. જોગિંદર લાલે પાછળથી ખરીદીના બિલની ગેરહાજરીમાં નિયંત્રિત વસ્તુ હોવાને કારણે લોખંડની શીટ્સ ખરીદવાનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ, જોકે, તેણે રસીદ એક્સ ફરિયાદી સાક્ષી જપ/એ દ્વારા ઉમેદી લાલ પાસેથી લીધી હતી જેના દ્વારા તેમના ગોડાઉનમાં લાવવામાં આવેલી લોખંડની શીટ્સ પરત લીધી . જ્યારે જોગિંદર લાલે ઉમેદી લાલને મૂળ ખરીદીનું બિલ રજૂ કરવા કહ્યું ત્યારે અપીલકર્તા, ઉત્તર રેલવેમાં કામ કરતો રક્ષક તેની સાથે હતો અને તે દિવસે હાજર હતો. આ આધાર પર સંજોગો સાથે, એટલે કે, (એ) ૦૧/૦૮/૧૯૬૪ થી ૧૬/૦૮/૧૯૬૪ સુધી રજા પર તેની ગેરહાજરી; (બ) તપાસ દરમિયાન પોલીસ સમક્ષ આપેલા તેના હસ્તાક્ષરની સંખ્યા અને ભૂતપૂર્વની સંખ્યા. ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ હસ્તલિખિત નિષ્ણાતના અભિપ્રાય મુજબ અને (સી) ઓળખ પરેડમાં મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપનીના ભાગીદારોમાંના એક રામ નાથ દ્વારા તેની ઓળખ, અપીલકર્તાને કલમ ૧૦૯/૪૨૦, ૪૧૧, ૪૬૮, ૪૭૧ હેઠળ ગુનાઓ માટે ટ્રાયલ પર મૂકવામાં આવ્યો હતો પરંતુ કલમ ૪૬૮, ૪૧૧, ૧૦૯/૪૨૦ I P C હેઠળ ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો અને રૂ. ૧, ૦૦૦/- અથવા ડિફોલ્ટમાં કલમ ૪૬૮ હેઠળ છ મહિના માટે વધુ R I અને કલમ ૪૧૧ અને ૧૦૯/૪૨૦ L P C હેઠળ દરેક એક વર્ષ માટે R I-એક સાથે ચલાવવા માટે મૂળ વાક્યો. સેશન્સ જજ સમક્ષની અપીલ અને વડી અદાલત સમક્ષના પુનરાવર્તનને ફગાવી દેવામાં આવ્યા હતા.

વિશેષ પરવાનગી દ્વારા અપીલને મંજૂરી આપતા, અદાલતે,

ઠેરવ્યું: (૧) તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે નિષ્ણાતના અભિપ્રાયને હંમેશા ખૂબ સાવધાની સાથે સ્વીકારવો જોઈએ અને કદાચ કોઈ પણ વિભાગમાં હસ્તાક્ષર નિષ્ણાતના અભિપ્રાય કરતાં વધુ સાવધાની રાખવી જોઈએ નહીં. નોંધપાત્ર સમર્થન વિના માત્ર નિષ્ણાતના અભિપ્રાયના આધારે દોષિત ઠેરવવો અસુરક્ષિત છે. તાત્કાલિક કિસ્સામાં, માત્ર અભિપ્રાય 'હસ્તાક્ષરના પુરાવા' નિષ્ણાત [૧૦૧૧ C-D] ના આધારે અપીલકર્તાની નિંદા કરવી અત્યંત જોખમી રહેશે.

રામચંદ્ર વિરુદ્ધ રાજ્ય AIR ૧૯૫૭ SC ૩૬૧; ઈશ્વરી પ્રસાદ વિરુદ્ધ મોહમ્મદ. ઇસા AIR ૧૯૬૩ SC ૧૭૨૮; શશી કુમાર વિરુદ્ધ સુબોધ કુમાર AIR ૧૯૬૪ SC ૫૨૯ અને ફખરુદ્દીન વિરુદ્ધ રાજ્ય AIR ૧૯૬૭ SC ૧૩૨૬, પુનરાવર્તન કર્યું.

કર્નેવ વિ. લેંગલેન્ડ (૧૬૨૨) ૫ બી અને એઆઈડી. ૩૩૦; આલ્ફ્રેડ ફોસ્ટરની વિલ ૩૪ માઈકના મોર્લાર. ૨૧, મંજૂરી સાથે ટાંકવામાં આવ્યું.

(૨) તાત્કાલિક કેસમાં, અપીલકર્તા ૧લી ઓગસ્ટ ૧૯૬૪થી ૧૬મી ઓગસ્ટ ૧૯૬૪ સુધી રજા પર હતા તે સંજોગો એ નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જતા નથી કે તેઓ લોખંડની શીટના વેચાણના સંબંધમાં લુધિયાણા ગયા હતા અને તેઓ ૬મી ઓગસ્ટ ૧૯૬૪ના રોજ લુધિયાણામાં હાજર હતા. કેટલાક ખચકાટ પછી રામનાથ દ્વારા ઓળખ, ૨૧ વર્ષ પછી એક એવી વ્યક્તિને ઓળખવાની અસંભવિતતા કે જે માત્ર એક જ વાર બીજી વ્યક્તિ સાથે આવી હોવાનું માનવામાં આવે છે અને જોગિંદર લાલની તેની ઓળખ કરવામાં અસમર્થતા આ બધા સંજોગો છે, જે અપીલકર્તાની હાજરીના ફરિયાદી સિદ્ધાંતને ઉશ્કેરે છે. તેથી આવા પુરાવાઓ પર કોઈ વિશ્વાસ સ્થાપિત કરી શકાતો નથી. [LO ૧૨ D-A, ૧૦૧૩-A-B]

(૩) તાત્કાલિક કેસમાં વિવિધ હકીકતો, એટલે કે, ઉમેદી લાલ અથવા તો ભોજારામને શોધવામાં પોલીસની અસમર્થતા, જે મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની વતી માલની ડિલિવરી લેવા માટે વારંવાર રેલવે સ્ટેશન પર જતા હતા અને તેમને પકડતા હતા, બનાવટી ભૂતપૂર્વનું મૃત્યુ થયું હતું. ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ દ્વારા જોગિંદર લાલ, એક અજાણી વ્યક્તિ દ્વારા ચુકવણીનો આગ્રહ કર્યા વિના અને સોદાની પતાવટ કર્યા વિના પણ, બીજા દિવસે તેજા સિંહ દ્વારા ઉમેદી લા ૧ ને માલની ડિલિવરી, જે અગાઉ જોગિંદર લાલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી ત્યારે આર. આર. ની વાસ્તવિકતાની શંકા કરતો હતો, કેટલાકની સલાહ પર લોખંડની

શીટ્સ પરત, ખરીદના બિલના ઉમેદી લાલ દ્વારા રજૂ ન કરવા પર દલાલ, રસીદ ભૂતપૂર્વ લે છે. ફરિયાદી સાક્ષી ૪૫/એ જ્યારે ઉમેદી લાલે તેનો માલ વગેરે પાછો ખેંચી લીધો ત્યારે પ્રથમ દષ્ટિએ સૂચવે છે કે ઉમેદી લાલ એક બનાવટી વ્યક્તિ હતા અને મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની જ્યાં સુધી આ વ્યવહારની વાત છે ત્યાં સુધી કલમમાં સંપૂર્ણપણે નિર્દોષ ન હતી. આ લોખંડની શીટ્સની ડિલિવરી હાથ ધરવામાં આવી હોવાનું જણાય છે. મેસર્સ જિંદાલ ખામકા એન્ડ કંપની પોતાના માટે બનાવટી રેલવે રસીદ નં. ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ. પરંતુ અમુક રીતે, પોલીસની નિષ્ક્રિયતાને કારણે, તેઓ ભાગી ગયા હોવાનું જણાય છે અને અપીલકર્તા જેવા નાના માણસને બલિનો બકરો બનાવવામાં આવ્યો હોવાનું જણાય છે. ફરિયાદી પક્ષ અપીલકર્તા સામેના આરોપને ઘરે લાવવામાં સંપૂર્ણપણે નિષ્ફળ ગયો છે. [૧૦૧૩સી-એચ, ૧૦૧૪-એ-બી]

[તેમના લોર્ડશીપ્સે જે રીતે કેસની તપાસ કરવામાં આવી હતી તેના પર પોતાનો અસંતોષ વ્યક્ત કર્યો હતો અને અવલોકન કર્યું હતું કે "તે ખરેખર પોલીસની કાર્યક્ષમતા પર એક દુઃખદ ટિપ્પણી હતી". [૧૦૧૩બી-સી]

ફોજદારી અપીલીય હકૂમત: ફોજદારી અપીલ નં. ૨૨/૧૯૭૬.

(ક્રિમિનલ રિવિઝન નંબર ૩૧૪/૧૯૭૩માં પંજાબ અને હરિયાણા વડી અદાલતના તારીખ ૧૨મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૭૫ના રોજનાચુકાદા અને આદેશમાંથી વિશેષ પરવાનગી દ્વારા અપીલ).

અપીલકર્તા તરફે આર. એલ. કોહલી.

સામાવાળા તરફે ઓ. પી. શર્મા.

અદાલતનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ ભગવતી દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

અમે અપીલની સુનાવણી પૂર્ણ થયા પછી તરત જ ૨૮મી જાન્યુઆરી, ૧૯૭૭ના રોજ આદેશ આપ્યો હતો અને તે આદેશ દ્વારા અમે અપીલને મંજૂરી આપી હતી અને અપીલકર્તા સામે દોષિત ઠેરવવાના આદેશ અને નોંધાયેલ સજાને રદ કરી હતી. હવે અમે તે આદેશ કરવાના અમારા કારણો આપવા આગળ વધીએ છીએ.

અપીલકર્તાનો ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ, પ્રથમ વર્ગ, લુધિયાણા દ્વારા ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૧૦૯ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૪૬૮, ૪૧૧ અને ૪૨૦ હેઠળના ગુનાઓ માટે કેસ ચલાવવામાં આવ્યો હતો અને તેને દોષી ઠેરવવામાં

આવ્યો હતો. તેમણે સેશન્સ કોર્ટમાં અપીલ કરી હતી પરંતુ અપીલ નિષ્ફળ રહી હતી. વધુ પુનરાવર્તન અરજી અનુસરવામાં આવી પરંતુ તે પણ વડી અદાલત દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી. તેથી વિશેષ રજા દ્વારા હાલની અપીલ.

ફરિયાદી પક્ષને જન્મ આપતા તથ્યો વડી અદાલતના ચુકાદામાં ખૂબ વિગતવાર દર્શાવવામાં આવ્યા છે અને તેથી તેમને પુનરાવર્તિત કરવાની જરૂર નથી. તે કહેવા માટે પૂરતું છે કે ૩૫૪ કાળી લોખંડની શીટ્સની કિંમત રૂ. ૧૭, ૭૦૧. ૯૧ હિન્દુસ્તાન સ્ટીલ પ્લાન્ટ દ્વારા ભિલાઈ નજીક મુંડાથી વેગન નંબર SEKC ૪૦૭૫ માં બિકાનેર ખાતે મેસર્સ શિવ રતન મોહતાને મોકલવામાં આવ્યા હતા. આ માલના સંદર્ભમાં રેલવે રસીદ મેસર્સ શિવ રતન મોહતાને સ્ટેટ બેંક ઓફ બિકાનેર દ્વારા મોકલવામાં આવી હતી અને મેસર્સ શિવ રતન મોહતાને બેંકમાં ચૂકવણી સામે રેલવે રસીદની ડિલિવરી મળી હતી. જોકે, માલ બીકાનેર પહોંચ્યો ન હતો અને પૂછપરછ કરવામાં આવી ત્યારે રેલવે સત્તાવાળાઓ દ્વારા જાણવા મળ્યું હતું કે માલ ધરાવતું વેગન બીકાનેરના માર્ગ પર આગ્રા પહોંચ્યું હતું, પરંતુ તે આગ્રા પહોંચતા પહેલા અમુક સમયે, વેગન સાથે જોડાયેલ લેબલો કાં તો બદલવામાં આવ્યા હતા અથવા દૂર કરવામાં આવ્યા હતા અને વાહનના સારાંશ માર્ગદર્શનમાં એન્ટ્રી પણ ટેમ્પર્ડ કરવામાં આવી હતી અને તેને એક્સ એલએઆર માં બદલવામાં આવી હતી. સૂચવે છે કે વેગન લલિતપુરથી ઉતર્યું હતું અને તેનું ગંતવ્ય લુધિયાણા હતું. પરિણામ એ આવ્યું કે વેગનને બીકાનેર

જવાને બદલે લુધિયાણા લઈ જવામાં આવી હતી અને તે ૧લી ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ના રોજ ત્યાં પહોંચી હતી.

ફરિયાદી પક્ષનો કેસ લગભગ આ સમયનો હતો, એક વ્યક્તિ. પોતાની જાતને આગ્રાના રહેવાસી ઉમેદી લાલ તરીકે ઓળખાવતા તેમણે મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની નામની પેઢીનો સંપર્ક કર્યો હતો, જે લુધિયાણામાં લોખંડની ચાદરમાં વેપારી તરીકે વેપાર કરતી હતી. ઉમેદી લાલે આ પેઢીના ભાગીદારો જોગિંદર લાલ અને રામનાથ સમક્ષ ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ રેલવે રસીદ રજૂ કરી હતી. અને આ રેલવે રસીદ દ્વારા આવરી લેવામાં આવેલ માલ મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપનીને વેચવાની રજૂઆત કરી હતી. આ રેલવે રસીદ એ બાનમોર નામના રેલવે સ્ટેશન પર જાળવવામાં આવેલી રેલવે રસીદ પુસ્તકમાંથી ચોરાયેલા ખાલી ફોર્મ પર લખેલો બનાવટી દસ્તાવેજ હતો. જોગિંદર લાલ ૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ના રોજ માલની ડિલિવરી લેવા માટે આ રેલવે રસીદ સાથે લુધિયાણા રેલવે સ્ટેશન ગયા હતા અને તેજા સિંહ સોધીને રેલવે રસીદ રજૂ કરી હતી, જેઓ ગુડ્સ-શીટ પર ફરજ પરના ગુડ્સ ક્લર્ક હતા. તેજા સિંહે રેલવે રસીદની વાસ્તવિકતા વિશે થોડી શંકા વ્યક્ત કરી હતી અને તેમણે જોગિંદર લાલને કહ્યું હતું કે રેલવે રસીદ ખામીયુક્ત હોવાનું જણાય છે. આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, ફરિયાદી પક્ષના જણાવ્યા અનુસાર, જોગિંદર લાલે બીજા દિવસે જ્યારે તેઓ માલની રસીદ વિશે પૂછપરછ કરવા આવ્યા ત્યારે રેલવે રસીદ ઉમેદી લાલને પરત

કરી હતી. ત્યારબાદ ઉમેદી લાલ લુધિયાણામાં વોશિંગ સોપ ડીલર શોજારામ સાથે રેલવે સ્ટેશન પર ગયા અને સામાનની ડિલિવરી લેવા માટે તેજા સિંહ સોધીને રેલવે રસીદ આપી. રસપ્રદ વાત એ છે કે, માત્ર એક દિવસ પહેલા, તેજા સિંહ સોધીએ વાસ્તવિકતા વિશે શંકા વ્યક્ત કરી હતી. રેલવે રસીદની, તેમની શંકાઓ અચાનક દૂર થઈ ગઈ હોય તેવું લાગતું હતું અને તેમણે ૩૫૪ કાળી લોખંડની શીટ્સનો માલ પહોંચાડ્યો હતો જે વેગન નં. એસ. ઈ. કે. જી. ૪૦૭૬૫ થી ઉમેદી લાલ રેકૉર્ડ પરથી એવું દેખાતું નથી કે ૩૫૪ કાળી લોખંડની શીટ્સનો આ જથ્થો ઉમેદી લાલ દ્વારા ક્યાં રાખવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ તેમાંથી ૨૦૦/૨૫૦ લોખંડની શીટ્સ મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપનીના પરિસરમાં કમિશનના આધારે વેચાણ માટે લઈ જવામાં આવી હતી. જોકે, જોગિંદર લાલ અને રામનાથે ફરિયાદી પક્ષને જણાવ્યું હતું કે, કેટલાક દલાલોએ સલાહ આપી હતી કે લોખંડની શીટ્સ નિયંત્રિત વસ્તુઓ હોવાથી, તેઓએ ઉમેદી એલ. એ. આઈ. દ્વારા આ લોખંડની શીટ્સની ખરીદી દર્શાવતું બિલ રજૂ કરવાનો આગ્રહ રાખવો જોઈએ. જોગિંદર લાલ અને રામનાથે ઉમેદી લાલને આ લોખંડની શીટ્સની ખરીદીના સંબંધમાં બિલ રજૂ કરવા કહ્યું હતું, પરંતુ ઉમેદી લાલે આ આધાર પર વિભાગ કરવામાં અસમર્થતા દર્શાવી હતી કે આ લોખંડની શીટ્સ તેમની લલિતપુરની મેસર્સ બંશીધર એન્ડ સન્સની પેઢી દ્વારા કાર્ય કરારના અમલ પછી બાકી રહેલા વધારાના માલનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. જ્યારે આ વાતચીત એક તરફ જોગિંદર લાલ અને રામનાથ અને બીજી તરફ ઉમેદી લાલ

વચ્ચે થઈ ત્યારે ફરિયાદી પક્ષના જણાવ્યા અનુસાર ઉમેદી લાલ અપીલકર્તા સાથે હતા, જે તે સમયે ઉત્તર રેલવેમાં ગાર્ડ તરીકે કાર્યરત હતા. જોગિંદર લાલ અને રામનાથે લોખંડની શીટ્સ ખરીદવાનો ઇનકાર કર્યો હોવાથી, ઉમેદી લાલે તેને ત્રણ ગાડીઓમાં દૂર કરી અને મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપનીની તરફેણમાં એક રસીદ આપી. ફરિયાદી પક્ષનો કેસ એ હતો કે આ સમયે પણ ઉમેદી લાલ સાથે ત્રણ કે ચાર વ્યક્તિઓ હતા જેમાં અપીલકર્તા પણ સામેલ હતા.

એવું લાગે છે કે મેસર્સ શિવ રતન મોહતાને વેગન નં. એસ. ઇ. કે. સી. ૪૦૭૬૫, તેમણે રેલવે વહીવટીતંત્ર સમક્ષ દાવો દાખલ કર્યો હતો અને તેના કારણે રેલ-વે વહીવટીતંત્ર દ્વારા પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી. આખરે, રેલવે વહીવટીતંત્રે વિશેષ પોલીસ સંસ્થા, અંબાલા શાખામાં પ્રથમ માહિતી અહેવાલ દાખલ કર્યો અને પ્રથમ માહિતી અહેવાલને પગલે પોલીસે તપાસ શરૂ કરી. તપાસ દરમિયાન, પોલીસે અપીલકર્તા સામે શંકાનું મનોરંજન કર્યું અને તેઓએ 'અપીલકર્તા નમૂના હસ્તલેખન ફરિયાદી સાક્ષી ૨૭/૩૭ થી ફરિયાદી સાક્ષી ૨૭/૫૭ ને રેલ-વે રસીદ પર હસ્તલેખન સાથે તેમની સરખામણી કરવાના હેતુથી મેળવ્યું. પી. યુ. ૧૦/એ જે બનાવટી દસ્તાવેજ હતો. પોલીસે રેલવે સત્તાવાળાઓને અપીલકર્તા અને રેલવે વહીવટીતંત્રના કર્મચારી અમીરુદ્દીનને પટિયાલાના વિશેષ રેલવે મેજિસ્ટ્રેટના હાથે ઓળખ પરેડનું પરીક્ષણ કરવા માટે

નિર્દેશ આપવા પણ વિનંતી કરી હતી. અપીલકર્તા અને અમીરુદ્દીન સંમતિથી પટિયાલા ગયા અને તેમને સેન્ટ્રલ જેલમાં લઈ જવામાં આવ્યા અને ત્યાં એક પરીક્ષણ ઓળખ પેરેડ યોજવામાં આવી હતી, જેમાં જોગિંદર લાલ અપીલકર્તાને ઓળખવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા પરંતુ રામ નાથ થોડા ખચકાટ પછી તેને ઓળખવામાં સફળ રહ્યા હતા. અપીલકર્તા ભૂતપૂર્વના નમૂના હસ્તલેખન. પ્રોસીક્યુશન સાક્ષી ૨૭/૩૭ ને પ્રોસીક્યુશન સાક્ષી ૨૭/૫૭ ને રેલવે રસીદ ભૂતપૂર્વ સાથે મોકલવામાં આવ્યા હતા. સરકારી તપાસ અધિકારી બી. લાલને ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦એ અને બી. લાલે પોતાનો અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે રેલવે રસીદ પર એ૧ લખેલું છે. ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ અને નમૂના હસ્તલેખન ફરિયાદી સાક્ષી ૨૭/૩૭ થી ૨૭/૫૭ બધા એક અને એક જ વ્યક્તિ દ્વારા હતા. અપીલકર્તાને, આ સામગ્રીના આધારે, ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ, પ્રથમ વર્ગ, લુધિયાણા સમક્ષ સુનાવણી માટે મૂકવામાં આવ્યો હતો. વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવ્યો હતો અને તેની દોષિતતાને અપીલ તેમજ પુનરાવર્તનમાં જાળવી રાખવામાં આવી હતી. પ્રશ્ન એ છે કે શું રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી અપીલકર્તાની સજાને યોગ્ય ઠેરવવા માટે પૂરતી હતી.

અમે પુરાવાનો કાળજીપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો છે પરંતુ અપીલકર્તાની દોષિતતાને ટકાવી રાખવી અમને મુશ્કેલ લાગે છે. અપીલકર્તા સામે માત્ર બે પુરાવા હસ્તલેખન નિષ્ણાત બી. લાલના પુરાવા છે, જેમણે બનાવટી રેલવે રસીદ પર હસ્તલેખનની ઓળખ કરી હતી. ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ એ જ

વ્યક્તિની જેમ કે જેણે નમૂના સહીઓ લખી હતી. ફરિયાદી સાક્ષીને ફરિયાદી સાક્ષી ૨૭/૩૭ અને લુધિયાણામાં ઉમેદી લાલ સાથે અપીલકર્તાની હાજરી દર્શાવતા પુરાવા જ્યારે એક તરફ ઉમેદી લાલ અને બીજી તરફ જોર્ગિંદર લાલ અને રામનાથ વચ્ચે લોખંડની શીટના વેચાણના સંબંધમાં વાતચીત થઈ હતી. અમને નથી લાગતું કે પુરાવાના આ બે ટુકડાઓ બિલકુલ સંતોષકારક છે અને કોઈ પણ સંજોગોમાં તેમને દોષિત ઠેરવી શકાય છે.

પ્રથમ સ્થાને, એ નોંધવું જોઈએ કે અપીલકર્તા તે સમયે આગ્રા ખાતેના તેમના મુખ્ય મથક સાથે રેલ-વે વહીવટીતંત્રની નોકરીમાં રક્ષક હતા અને તેમને તે ટ્રેન સાથે કોઈ લેવાદેવા નહોતી કે જેના દ્વારા વેગન નં. એસઈકેજી ૪૦૭૬૫ મુંડાથી બીકાનેર મોકલવામાં આવ્યો હતો, ન તો તે ટ્રેન કે જે તે વેગનને આગ્રાથી લુધિયાણા લઈ જતી હતી. તેઓ આ બંનેમાંથી કોઈ પણ ટ્રેનમાં ગાર્ડ નહોતા. અપીલકર્તાને બાનમોર સ્ટેશન પર ખાલી રેલવે રસીદની ચોરી સાથે જોડવાના કોઈ પુરાવા પણ નહોતા. અપીલકર્તા, જે રેલવે વહીવટીતંત્રમાં એક નાનો કર્મચારી હતો, તે કેવી રીતે તે જોવાનું ખરેખર મુશ્કેલ છે. કદાચ બાનમોર સ્ટેશનથી ખાલી રેલવે રસીદનો કબજો મળી શક્યો હોત, જે કોઈપણ સમયે તેના અધિકારક્ષેત્રમાં ન હતી. એ વાત સાચી છે કે હસ્તલેખન નિષ્ણાત બી. લાલે બનાવટી રેલવે રસીદ પર હસ્તલેખનને પદભ્રષ્ટ કર્યું હતું. ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ એ જ વ્યક્તિનો હતો જેણે નમૂના હસ્તલેખન ભૂતપૂર્વ લખ્યું હતું. ૨૭/૩૭ થી ૨૭/૫૭, તે અપીલકર્તા છે, પરંતુ અમે માનીએ છીએ કે માત્ર

હસ્તલેખન નિષ્ણાતના અભિપ્રાય પુરાવાના આધારે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવું અત્યંત જોખમી રહેશે. હવે તે સારી રીતે નક્કી થઈ ગયું છે કે નિષ્ણાતના અભિપ્રાયને હંમેશા ખૂબ સાવધાની સાથે સ્વીકારવો જોઈએ અને કદાચ કોઈ પણ વિભાગમાં હસ્તાક્ષર નિષ્ણાતના અભિપ્રાય કરતાં વધુ સાવધાની રાખવી જોઈએ નહીં. ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ સત્તાની વિપુલતા છે જે માને છે કે નોંધપાત્ર સમર્થન વિના માત્ર નિષ્ણાતના અભિપ્રાય પર આધારિત માન્યતા અસુરક્ષિત છે. આ નિયમ સાર્વત્રિક રીતે લાગુ કરવામાં આવ્યો છે અને તે લગભગ કાયદાનું શાસન બની ગયું છે. આ અદાલત દ્વારા રામચંદ્ર વિરુદ્ધ રાજ્ય, એ. આઈ. આર. ૧૯૫૭ એસ. સી. માં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે નિષ્ણાત હસ્તલિખિત અભિપ્રાયને દોષિત ઠેરવવા માટે પૂરતો આધાર ગણવો અસુરક્ષિત છે, પરંતુ જ્યારે અન્ય વસ્તુઓ અથવા આંતરિક અને બાહ્ય પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવે ત્યારે તેના પર આધાર રાખી શકાય છે. આ અદાલતે ફરીથી ઈશ્વરી પ્રસાદ વિરુદ્ધ મોહમ્મદમાં ધ્યાન દોર્યું હતું. ઈસા, એ. આઈ. આર. ૧૯૬૩ એસ. સી. ૧૭૨૮, કે હસ્તલેખનનો નિષ્ણાત પુરાવો ક્યારેય નિર્ણાયક ન હોઈ શકે કારણ કે તે છેવટે, અભિપ્રાય પુરાવો છે, અને આ ઢ્રષ્ટિકોણને શશી કુમાર વિરુદ્ધ સુબોધ કુમાર, એ. આઈ. આર. ૧૯૬૪ એસ. સી. ૫૨૯ માં પુનરાવર્તિત કરવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં આ અદાલત દ્વારા ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે હસ્તલેખનને અભિપ્રાય પુરાવો તરીકે નિષ્ણાતનો પુરાવો ભાગ્યે જ, જો ક્યારેય હોય તો, મૂળ પુરાવાઓનું સ્થાન લઈ શકે છે અને આવા પુરાવા પર કાર્યવાહી કરતા પહેલા, તે

ધ્યાનમાં લેવું ઇચ્છનીય રહેશે કે શું તે સ્પષ્ટ, સીધા પુરાવા દ્વારા અથવા પરિસ્થિતિક પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપે છે. આ અદાલતે ફરી એકવાર ફખરુદ્દીન વિરુદ્ધ રાજ્ય, એ. આઈ. આર. ૧૯૬૭ એસ. સી. ૧૩૨૬માં હસ્તલેખનના સંદર્ભમાં નિષ્ણાતના અભિપ્રાયને ધ્યાનમાં લેવાનો અવસર મળ્યો હતો અને તેણે સાવચેતીની નોંધ લીધી હતી કે માત્ર હસ્તલેખન નિષ્ણાતના પુરાવા પર અને આવા પુરાવા પર કાર્યવાહી કરતા પહેલા દોષિત ઠેરવવાનું જોખમી રહેશે. અદાલતે હંમેશા એ જોવાનો પ્રયાસ કરવો જોઈએ કે શું તે અન્ય પુરાવા, પ્રત્યક્ષ કે પરિસ્થિતિજન્ય દ્વારા સમર્થન આપે છે કે નહીં. એ નોંધવું રસપ્રદ છે કે આ જ દ્રષ્ટિકોણ અંગ્રેજી અને અમેરિકન અદાલતોના ચુકાદાઓમાં પણ પડઘો પડે છે. ગુર્ની વિ. લેંગલેન્ડ્સ, ૧૮૨૨ પબી અને કિવડ ૩૩૦, અને મેટર ઓફ આલ્ફ્રેડ ફોગટરની વિલ, ૩૪ માઈક. ૨૧,. મિશિગનની સર્વોચ્ચ અદાલતે છેલ્લા ઉલ્લેખિત કેસમાં ધ્યાન દોર્યું:દરેક વ્યક્તિ જાણે છે કે લેખનની સારી બાબતો અંગેના કોઈના અભિપ્રાય પર આધાર રાખવો કેટલો અસુરક્ષિત છે અભિપ્રાયો આવશ્યકપણે ખરાબ છે "અને મૂલ્યવાન હોઈ શકે છે, પરંતુ શ્રેષ્ઠ રીતે આ પ્રકારના પુરાવા, vii". આપણે મિશિગનની સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા વ્યક્ત કરવામાં આવેલા આત્યંતિક દ્રષ્ટિકોણને સ્વીકારવાની જરૂર નથી, પરંતુ તેમાં કોઈ શંકા નથી કે આ પ્રકારના પુરાવા અભિપ્રાયના પુરાવા છે, તે તેના સ્વભાવથી જ નબળા અને અશક્ત છે અને તે પોતે જ દોષિત ઠેરવવાનો આધાર ન બની શકે. તેથી, આપણે એ જોવાનો પ્રયાસ કરવો જોઈએ કે, વર્તમાન કેસમાં, હાથના

પુરાવા સિવાય બીજું કંઈ છે કે કેમ. લેખન નિષ્ણાત બી. લાલ, અપીલકર્તાને ગુના સાથે જોડતા અન્ય કોઈપણ પુરાવા.

ફરિયાદી પક્ષ વતી એકમાત્ર અન્ય પુરાવા કે જેના પર આધાર રાખવાની માંગ કરવામાં આવી હતી તે એ હતું કે લુધિયાણા ખાતે ઉમેદી લાલ સાથે અપીલકર્તાની હાજરી દર્શાવતી વખતે જ્યારે એક તરફ ઉમેદી લાલ અને બીજી તરફ જોર્જિંદર લાલ અને રામનાથ વચ્ચે લોખંડની શીટના વેચાણ અંગે વાતચીત થઈ હતી. પરંતુ આ પુરાવા સંપૂર્ણપણે અસંતોષકારક છે અને કોઈપણ વિશ્વાસને પ્રેરિત કરતા નથી. પ્રથમ સ્થાને, તે સમજવું મુશ્કેલ છે કે શા માટે અપીલકર્તાએ લોખંડની શીટ્સ વેચવાના હેતુથી લુધિયાણામાં ઉમેદી લાલ સાથે એક હોવી જોઈએ. અપીલકર્તા માત્ર રેલવે ગાર્ડ હતો અને ભલે તે દલીલના હેતુ માટે ધારવામાં આવે કે તેની સેવાનો ઉપયોગ રેલવે રસીદ બનાવટી બનાવવાના હેતુથી કરવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ, તેને ઉમેદી લાલ સાથે લુધિયાણા જવા માટે સમજાવવાનું કોઈ કારણ નથી. એ વાત સાચી છે કે અપીલકર્તા ૧લી ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪થી ૧૬મી ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ સુધી રજા પર હતો, પરંતુ તે સંજોગોથી એવું લાગતું નથી કે તે લોખંડની શીટના વેચાણના સંબંધમાં લુધિયાણા ગયો હતો. ફરિયાદી પક્ષ અનુસાર પણ, અપીલકર્તા ૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ના રોજ જ લુધિયાણામાં હતા અને તેના માટે અપીલકર્તાને ૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪થી ૧૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ સુધી આટલી લાંબી રજા લેવાની જરૂર

નહીં પડે. અપીલકર્તા દ્વારા ૧લી ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪થી ૧૬મી ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ સુધી લેવામાં આવેલી રજા એ નિષ્કર્ષને સમર્થન આપતી નથી કે અપીલકર્તા ૬મી ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ના રોજ લુધિયાણામાં હાજર હતો. અપીલકર્તાએ અન્ય કોઈ હેતુ માટે આ લાંબી રજા લીધી હશે. વધુમાં, એ નોંધવું જોઈએ કે જોર્જિંદર લાલ સેન્ટ્રલ જેલ, પટિયા ખાતે યોજાયેલી બાકીની ઓળખ પરેડમાં અપીલકર્તાને ઓળખી શક્યા ન હતા. રામનાથે, અલબત્ત, અપીલકર્તાની ઓળખ કરી હતી પરંતુ તે થોડા ખચકાટ પછી હતી. 'સ્પેશિયલ રેલ-વે મેજિસ્ટ્રેટ (પ્રોસીક્યુશન વિટનેસ ૩૯) એ કોસ-એક્ઝામિનેશનમાં જણાવ્યું હતું કે રામનાથે અપીલકર્તાની ઓળખ કરવામાં થોડો સમય લીધો હતો. હકીકતમાં અપીલકર્તાએ પરીક્ષણ ઓળખ પરેડ પહેલા વિશેષ રેલવે મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ વાંધો ઉઠાવ્યો હતો કે તેને શંકા છે કે પોલીસ દ્વારા તેને સાક્ષીઓને બતાવવામાં આવ્યો હતો. તેથી ટેસ્ટ આઈડેન્ટિફિકેશન પરેડમાં રામનાથ દ્વારા કરવામાં આવેલી ઓળખ કરી શકાય છે. અદાલતના મનમાં કોઈપણ વિશ્વાસને પ્રેરિત કરો. વધુમાં, તે કલ્પના કરવી મુશ્કેલ છે કે કેવી રીતે રામ નાથ, જેમણે ૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ ના રોજ છૂટાછવાયા પ્રસંગે પ્રથમ વખત અપીલકર્તાને જોયો હોવાનું માનવામાં આવે છે, ૨૫ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૭ ના રોજ લગભગ દોઢ વર્ષ પછી યોજાયેલી પરીક્ષણ ઓળખ પરેડમાં તેમને ઓળખી શક્યા. એવું નથી લાગતું કે અપીલકર્તાએ આ એકાંત પ્રસંગે રેનનાથ સાથે કોઈ સીધી વાત કરી હોય. અપીલકર્તા માત્ર એક કે બે અન્ય વ્યક્તિઓ સાથે ઉમેદી લાલ સાથે હોવાનું માનવામાં આવતું હતું અને એવું માનવું

અશક્ય છે કે રામ નાથને આટલા લાંબા સમયગાળા પછી તેમની હકીકત યાદ રહી હોત. અમે એ વાતથી જરા પણ સંતુષ્ટ નથી કે જ્યારે ઉમેદવારે જોગિંદરલાલ અને રામનાથ સાથે લોખંડની શીટના વેચાણના સંબંધમાં વાટાઘાટો કરી હોવાનું માનવામાં આવે છે ત્યારે તેઓ ઉમેદીલાલ સાથે હતા.

તે ખરેખર વિચિત્ર છે કે પોલીસ ઉમેદી લાલ કે ભોજારામને પણ શોધી શકી ન હતી. ફરિયાદી પક્ષના પુરાવા અનુસાર, મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની વતી માલની ડિલિવરી લેવા માટે ભોજારામ અવારનવાર રેલવે સ્ટેશન પર જતો હતો અને તેમ છતાં પોલીસ તેને પકડી શકી ન હતી. તે ખરેખર પોલીસની કાર્યક્ષમતા પર એક દુઃખદ ટિપ્પણી છે. અમે સમજી શકતા નથી કે પોલીસે લોખંડની શીટ્સનું શું થયું તે શોધવાનો પ્રયાસ કેમ કર્યો નહીં—તેઓ મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપનીની દુકાનમાંથી ક્યાં ગયા હતા. જો ફરિયાદી પક્ષની વાત સાચી છે, તો આ લોખંડની શીટ્સ ઉમેદી લાલ દ્વારા મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપનીની દુકાનમાંથી દૂર કરવામાં આવી હતી અને તે કેટલાક કારતુસ દ્વારા દૂર કરવામાં આવી હોવી જોઈએ. અમને એ માનવું મુશ્કેલ લાગે છે કે પોલીસ આ બાબતનો પીછો કરી શકી ન હોત અને કારતુસ પાસેથી પૂછપરછ કરીને લોખંડની શીટ્સ શોધી શકી ન હોત. તે પણ રસપ્રદ છે કે પોલીસે ભોજારામના ઠેકાણા શોધવાનો પ્રયાસ કેમ ન કર્યો. ચોક્કસ તે પાતળી હવામાં ગાયબ થઈ શક્યો ન હોત. અમારા માટે અનુમાન લગાવવું યોગ્ય નથી, પરંતુ જ્યાં સુધી આ

વ્યવહારની વાત છે ત્યાં સુધી મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની આ વિભાગમાં સંપૂર્ણપણે નિર્દોષ નહોતી. ઉમેદી લાલ જોગિંદર લાલ અને રામનાથ બંને માટે અજાણ્યા હતા અને તેમ છતાં, ફરિયાદીના કેસને ધ્યાનમાં રાખીને, ઉમેદી લાલે બનાવટી રેલ સોંપી હતી. જોગિંદર લાલને ચુકવણીનો આગ્રહ કર્યા વિના અને સોદાની પતાવટ કર્યા વિના પણ માલની ડિલિવરી લેવાના હેતુથી ૧૦/A રસીદો. ૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૪ના રોજ ગુડ્સ કલર્ક, તેજા સિંહ સોધી દ્વારા રેલવે રસીદ એક્સ પ્રોસીક્યુશન સાક્ષી ૧૦/એ ખામીયુક્ત હોવાનું જાણવા મળ્યું હતું અને તેમ છતાં બીજા દિવસે, આશ્ચર્યજનક રીતે, તેમને કોઈ સમજાવી ન શકાય તેવા કારણોસર, તે જ રેલવે રસીદ સ્વીકારવા માટે સમજાવવામાં આવ્યા હતા અને ભોજ રામના કહેવા પર તેની સામે લોખંડની શીટ્સ પહોંચાડી હતી, જે મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની વતી વારંવાર કામ કરતા હતા. પછી ફરીથી, જોગિંદર લાલ અને રામનાથે ઉર્મીલાલને લોખંડની શીટ્સ પરત કરી હોવાનું માનવામાં આવે છે કારણ કે કેટલાક દલાલોએ તેમને કહ્યું હતું કે તેઓ રેલવે રસીદ સ્વીકારવા માટે સમજાવતા ન હતા અને તેની સામે લોખંડની શીટ્સ પહોંચાડી હતી. તેમણે ઉમેદી લાલ દ્વારા ખરીદીનું બિલ રજૂ કરવાનો આગ્રહ રાખવો જોઈએ, જે ઉમેદી લાલ કરી શક્યા ન હતા. આ પણ જોગિંદર લાલ અને રામ નાથ દ્વારા બનાવવામાં આવેલી એક કુશળ વાર્તા હોવાનું જણાય છે, જેમ કે તેમની પાસે લોખંડની શીટ્સ ન રહી હોય તેવું દર્શાવવા માટે. ખરેખર વિચિત્ર છે કે તેઓએ ઉમેદી પાસેથી રસીદ શા માટે લેવી જોઈએ, જ્યારે ઉમેદીએ તેમની

દુકાનમાંથી માલ દૂર કર્યો હતો. લોખંડ ઉમેદી લાલનું હતું અને જો ઉમેદી લાલ તેમને જોગિંદર લાલ અને રામનાથ પાસેથી પાછું લઈ ગયા હોત, તો પછીના વ્યક્તિએ તેમની પાસેથી રસીદ લેવાનો આગ્રહ રાખવાનું કોઈ કારણ નહોતું. સંભવતઃ રસીદ તેમના કેસને ટેકો આપવાના હેતુથી બનાવવામાં આવી હતી કે તેઓ તેમની સાથે લોખંડની શીટ્સ ન રાખે, કારણ કે અન્યથા તેમની પાસે તેમના માટે કોઈ ખાતું નથી. અમને પ્રથમ દૃષ્ટિએ એવું લાગે છે કે ઉમેદી લાલ એક બનાવટી વ્યક્તિ હતા અને મેસર્સ જિંદાલ ખેમકા એન્ડ કંપની દ્વારા બનાવટી રેલવે રસીદ ફરિયાદી સાક્ષી ૧૦/એ ના બળ પર લોખંડની શીટ્સ પોતાના માટે લઈ લેવામાં આવી હતી. પરંતુ કોઈક રીતે, પોલીસની નિષ્ક્રિયતાને કારણે, તેઓ ભાગી ગયા હોય તેવું લાગે છે અને અપીલકર્તા જેવા નાના માણસને બલિનો બકરો બનાવવામાં આવ્યો હોય તેવું લાગે છે.

અમારું માનવું છે કે ફરિયાદી પક્ષ અપીલકર્તા સામે કેટલાક આરોપો લાવવામાં સંપૂર્ણપણે નિષ્ફળ ગયો છે અને તેથી અમારો ૨૮મી જાન્યુઆરી, ૧૯૭૭નો આદેશ અપીલકર્તા સામે નોંધાયેલા દોષિત ઠેરવવાના અને સજાના આદેશને રદ કરીને અને તેને તેની સામેના આરોપોમાંથી મુક્ત કરવાનો છે.

એસ.આર.

અપીલ મંજૂર રાખવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.